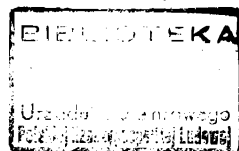

Warszawa, 25 października 1934 r. ²

URZĄD PATENTOWY

F 166 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20494.

Kl. 47-f, 6/50.

Václav Duben
(Praga, Czechosłowacja).

47 f 1 13/00

Uszczelnione złącze do rur żelazobetonowych.

Zgłoszono 5 sierpnia 1933 r.

Udzielono 13 września 1934 r.

Znany sposób łączenia tłocznych rur żelazobetonowych zapomocą złączy kielichowych lub nasuwek przejęto z przemysłu metalowego. Przy użyciu rur żelaznych można mocno stłoczyć szczeliwo w złączy kielichowym przez uderzanie odpowiednim narzędziem; takie stłaczanie szczeliwa w złączach rur betonowych jest niebezpieczne. W rurach żelazobetonowych uszczelnienie złączy sporządzano dotychczas najczęściej z powroza konopnego i kitu, które zabezpieczano przed wypchnięciem zapomocą cementu, wypełniającego pozostałą przestrzeń złącza rurowego. Wskutek tego jednak uszczelnienie traci wszelką elastyczność, pominąwszy to, że wlany cement również jest narażony na wypchnięcie.

Poniżej opisane złącze rurowe jest stale elastyczne, ponieważ kit, który zwykle jest mieszaniną pewnych gatunków asfaltu i gumy, zachowuje swą elastyczność. Wskutek wewnętrznego ciśnienia w rurociągu, połączenie samoczynnie zachowuje swą szczelność również i po wstrząsach i pchnięciach, na jakie przewód rurowy jest przy pracy narażony.

Według wynalazku niniejszego końce łączonych ze sobą rur żelazobetonowych są zaopatrzone w zgrubienia, a w czołowych ściankach rur, stykających się ze sobą, wykonane są trójkątne żłobki. Jako ogniwo, łączące ze sobą dwie sąsiednie rury, służy pierścień uszczelniający z falistej blachy. Pierścień ten jest stożkowaty, a to w tym celu, ażeby przy składaniu rur mógł on się

łatwiej wsunąć w żłobek, oraz aby umożliwić częściowe nałożenie na siebie pierścieni, a przez to uchronić pierścienie przed uszkodzeniem podczas przewożenia na miejsce budowy. W wykopie rurociągu końce rur są początkowo oddalone od siebie mniej więcej o 30 cm. W żłobek pierwszej rury wkłada się pierścień uszczelniający, który jest silnie przytrzymywany przez kit, nałożony w odpowiedniej ilości do wewnętrznej połowy żłobka. W podobny sposób nakłada się kit (lecz bez pierścienia) również do wewnętrznej połowy żłobka drugiej rury. Następnie obydwie rury zostają do siebie przyciśnięte tak, aby pierścień uszczelniający wsunął się w wierzchołek trójkątnego żłobka, gdzie zostaje osadzony. Zbyteczna ilość kitu zostaje wyciśnięta do wnętrza rury, skąd ją się usuwa. Zewnętrzna połowa żłobka między pierścieniem i zewnętrzną stroną rury zostaje wypełniona kitem, własnym do spoiny.

Na rysunku litery *a* i *a'* (fig. 1) oznaczają zgrubione końce rur, *b* oznacza pierścień

uszczelniający, którego część przedstawiono na fig. 2 w większej podziałce; *c* — wewnętrzną połowę, a *d* — zewnętrzną połowę przestrzeni, w którą wkłada się kit uszczelniający. Fig. 3 przedstawia schematycznie całe złącze rurowe.

Zastrzeżenie patentowe.

Uszczelnione złącze do rur żelazobetonowych, których końce są wyposażone na swych powierzchniach czołowych w trójkątne żłobki, znamienne tem, że rury są wyposażone w zgrubione końce (*a*, *a'*), w których wykonane są wzmiankowane żłobki, w które włożony jest stożkowaty pierścień uszczelniający (*b*) z falistej blachy, a pozostała przestrzeń (*c*, *d*) złącza jest wypełniona materiałem uszczelniającym, np. kitem.

V á c l a v D u b e n.

Zastępca: Inż. J. Waliszewski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

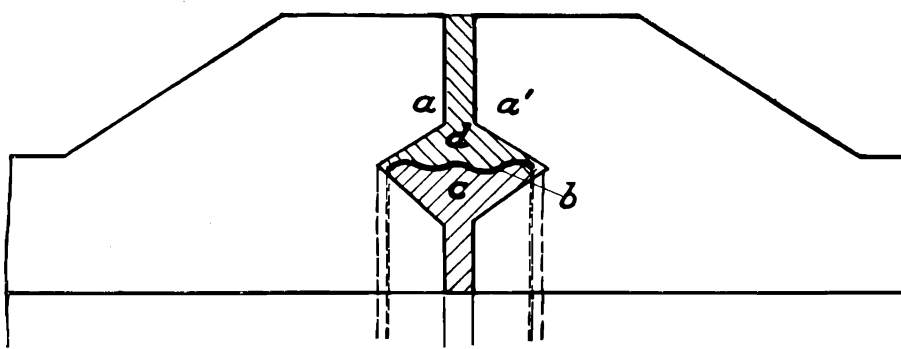

Fig. 2.

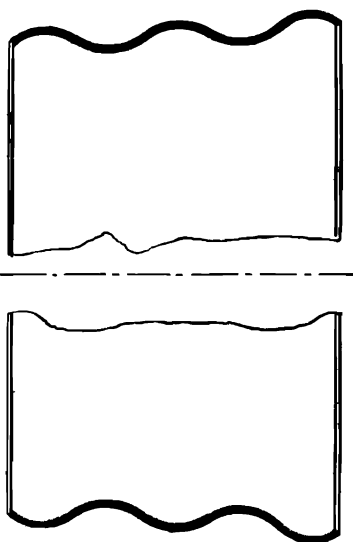

Fig. 3.

